

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2016.12.1.
COM(2016) 756 final

2016/0372 (NLE)

**A határokon átnyúló elektronikus kiskereskedelmet érintő héaszabályozás
korszerűsítése**

Javaslat

A TANÁCS VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

**a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási
intézkedéseinek megállapításáról szóló 282/2011/EU végrehajtási rendelet módosításáról**

{SWD(2016) 379}

{SWD(2016) 382}

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

Ez a javaslat a határokon átnyúló elektronikus kiskereskedelmet érintő héaszabályozás korszerűsítésére vonatkozó jogszabálycsomag részét képezi. A csomag hátterét a 2006/112/EK irányelvnek és a 2009/132/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtásra és a termékek távértékesítésére vonatkozó bizonyos hozzáadottértékadó-kötelezettségek tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi irányelvjavaslatot tartalmazó dokumentum – COM(2016) 757 – indokolása határozza meg részletesen. E javaslatcsomag kidolgozása során a Bizottság a minőségi jogalkotási program keretében elvégezte az elektronikus kiskereskedelem körébe tartozó távközlési, műsor- és elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokra alkalmazandó, meglévő szűkített egyablakos ügyintézés, valamint az ilyen szolgáltatások teljesítési helyére vonatkozó 2015. évi módosítások célravezetőségi vizsgálatát. A célravezetőségi vizsgálat feltárta, hogy a 2015. évi szabályok keretében a szolgáltatások igénybevevői illetőségének meghatározásához szükséges két bizonyíték alkalmazására vonatkozó követelmény különösen hátrányos a kkv-k és a mikrovállalkozások számára.

A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról szóló 282/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet¹ módosítására irányuló javaslat célja, hogy 2018-tól kezdődő hatállyal kezelje ezt a hiányosságot, annak előírásával, hogy a távközlési, műsor- és elektronikus úton nyújtott szolgáltatásokat a Közösségen belül határokon átnyúló viszonylatban értékesítő vállalkozásoknak 100 000 EUR árbevételig csak egy bizonyítékot kell szolgáltatniuk.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

E javaslat jogalapja a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv² (a továbbiakban: a héairányelv) 397. cikke. Ez a cikk arról rendelkezik, hogy a Tanács, a Bizottság javaslata alapján egyhangúlag elfogadja héairányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket.

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

A javaslat összhangban van a szubszidiaritás elvével, mivel a feltárt problémát (magas adminisztratív terhek, különösen a kkv-k számára) a hatályos rendeletben megállapított egyik követelmény okozza. A javaslat egyszerűsíti ezt a követelményt, és így egyértelműen értéket teremt azon felül, ami tagállami szinten elérhető.

• Arányosság

A javaslat összhangban van az arányosság elvével, azaz nem mutat túl az Európai Unió működéséről szóló szerződés célkitűzéseinek, különösen az egységes piac zavartalan működésének megvalósításához szükséges mértéken. A szubszidiaritási teszthez hasonlóan a héairányelv és a kapcsolódó jogi aktusok módosítására irányuló javaslat nélkül a tagállamok nem kezelhetik a problémákat és a problémák kiváltó okait. E javaslat bevezetése arányos, amennyiben jelentős egyszerűsítést biztosít a kkv-k és a mikrovállalkozások számára. Ez az egyszerűsítés azonban nem veszélyezteti indokolatlanul a tagállamok héa-bevételeit, mivel az

¹ HL L 77., 2011.3.23., 1. o.

² HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

egyszerűsítés hatálya alá tartozó vállalkozások összes értékesítése becslések szerint az összes érintett szolgáltatás határokon átnyúló értékesítésének mindössze 0,3 %-át teszi ki.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Ez a javaslat a 282/2011/EU tanácsi végrehajtási rendeletet módosítja.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉS, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓ ÉS A HATÁSVIZSGÁLAT EREDMÉNYEI

Ez a javaslat a határokon átnyúló elektronikus kiskereskedelmet érintő héaszabályozás korszerűsítésére vonatkozó jogszabálysomag részét képezi. Az utólagos értékelés, az érdekelt felekkel folytatott konzultáció és a hatásvizsgálat eredményeit a 2006/112/EK irányelvnek és a 2009/132/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtásra és a termékek távértékesítésére vonatkozó bizonyos hozzáadottértékkadó-kötelezettségek tekintetében történő módosításáról szóló tanácsi irányelvjavaslatot tartalmazó dokumentum – COM(2016) 757 – indokolása határozza meg részletesen.

Az érdekelt felekkel folytatott konzultáció feltárta, hogy az elektronikus szolgáltatások esetén a teljesítés helyére vonatkozó szabályok 2015. évi módosításának azon követelménye, hogy a szolgáltatások igénybevevői illetőségének meghatározásához két bizonyíték szükséges, különösen hátrányos a kkv-k és a mikrovállalkozások számára. Ez rendszerfejlesztést és kiskereskedelmi szoftverbe való beruházást igényel, ami aránytalan a határokon átnyúló értékesítés mértékéhez képest. Az egyszerűsített bizonyítási követelmények kiegészítik a 2006/112/EK tanácsi irányelv módosítására vonatkozó csomagban szereplő 10 000 EUR értékhatárt a határokon átnyúló értékesítés esetén. Számszerűsítve: az EU-n belüli határokon átnyúló értékhatár 2018. évi bevezetésével 6 500 vállalkozás kikerül a jelenlegi szűkített egyablakos ügyintézési rendszerből, ami lehetségesen 13 millió EUR szabályozási költség-megtakarítást eredményez e vállalkozások számára. Az egyszerűsített bizonyítási követelmények 2018. évi bevezetése további 1000 vállalkozásra fog vonatkozni. A hatásvizsgálatot alátámasztó tanulmány becslése szerint az egy bizonyítékra vonatkozó követelmény nem veszélyezteteti indokolatlanul a tagállamok héabevételeit.

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

Ez a javaslat a határokon átnyúló elektronikus kiskereskedelmet érintő héaszabályozás korszerűsítésére irányuló javaslatra vonatkozó jogszabálysomag részét képezi. A csomag egészének költségvetési vonzatai a héairányelv módosítására irányuló javaslat (COM(2016) 757) indokolásában szerepelnek részletesen. Ez a módosítás az adóhatóságok számára nem keletkeztethet az új értékhatárhoz való alkalmazkodáshoz kapcsolódó költségeket, és egyszerűsítheti az ilyen vállalkozások ellenőrzésének összetettségét. A fentiekben vázoltaknak megfelelően e módosítás nem veszélyeztetheti indokolatlanul az összes héabevételt, mivel azok a határokon átnyúló összes értékesítésnek 0,3 %-át képviselik.

5. EGYÉB ELEMEK

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A 282/2011/EU végrehajtási rendelet 24b. cikkének d) pontjában megállapított azon követelmény, hogy a nem adóalanyoknak szánt távközlési, műsor- és elektronikus úton nyújtott szolgáltatások nyújtójának két, egymásnak nem ellentmondó bizonyítékot kell beszereznie a szolgáltatások igénybevevőjének letelepedési helyére vonatkozóan, rendkívül nagy terhet ró a vállalkozásokra, különösen a kkv-kra. Ennek az az oka, hogy az üzletmenetük és az üzleti tevékenységük volumene nem elég jelentős ahhoz, hogy olyan költséges

technológiai megoldásokba ruházzanak be, amelyekkel kétféle bizonyítékot szerezhetnek a szolgáltatás igénybevevőjének illetőségére vonatkozóan. Ez a javaslat ezért arról rendelkezik, hogy egyetlen bizonyíték is elegendő, ha 24b. cikk d) pontjának hatálya alá tartozó szolgáltatásnyújtás héa nélküli éves összértéke ne haladja meg a 100 000 EUR-t. Ennek az egyszerűsítésnek már 2018. január 1-jétől hatályba kell lépnie, mivel nem teszi szükségessé a héa nyilvántartásba vételére, valamint bevallására és befizetésére szolgáló informatikai rendszer (a szűkített egyablakos ügyintézés) módosítását.

javaslat

A TANÁCS VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról szóló 282/2011/EU végrehajtási rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelvre¹ és különösen annak 397. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) A 282/2011/EU tanácsi végrehajtási rendelet² megállapítja a nem adóalanyoknak szánt távközlési-, műsor-, vagy elektronikus úton nyújtott szolgáltatások teljesítési helyének meghatározásához az igénybevevő illetőségének vélelmezésére vonatkozó részletes rendelkezéseket.
- (2) A vélelmek alkalmazására vonatkozó követelmények értékelése rámutatott, hogy a Közösségben letelepedett, és más tagállambeli nem adóalanyok részére szolgáltatást nyújtó adóalany számára a szolgáltatását igénybe vevő letelepedési helyére, illetve állandó lakóhelyére vagy szokásos tartózkodási helyére vonatkozó két, egymásnak nem ellentmondó bizonyíték beszerzése – bizonyos körülmények között – rendkívül nagy terhet jelent.
- (3) Ez a teher különösen hátrányos a kis- és középvállalkozások számára. Az egy bizonyítékra vonatkozó követelmény várhatóan egyszerűsíti az olyan kis- és középvállalkozások kötelezettségeit, amelyeknek a más tagállambeli igénybevevők részére bonyolított Közösségen belüli szolgáltatásnyújtása bizonyos értékhatár alatt van.
- (4) Az igénybevevő illetőségének bizonyítására vonatkozó követelmény egyszerűsítése kiegészíti a 2006/112/EK irányelv XII. címének 6. fejezetében megállapított különös szabályozásnak az (EU) [...] / [...] ³ tanácsi irányelv 1. cikke által bevezetett módosításait, és ezért azt ugyanattól az időponttól kell alkalmazni.
- (5) A 282/2011/EU végrehajtási rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

¹ HL L 347., 2006.12.11., 1. o.

² A Tanács 282/2011/EU végrehajtási rendelete (2011. március 15.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló 2006/112/EK irányelv végrehajtási intézkedéseinek megállapításáról (HL L 77., 2011.3.23., 1. o.).

³ A Tanács (EU) [...] / [...] irányelve ([...]) a 2006/112/EK irányelvnek és a 2009/132/EK irányelvnek a szolgáltatásnyújtásra és a termékek távértékesítésére vonatkozó bizonyos hozzáadottértékadó-kötelezettségek tekintetében történő módosításáról.

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A 282/2011/EU végrehajtási rendelet 24b. cikke a következő második és harmadik bekezdéssel egészül ki:

„Az első bekezdés d) pontjának hatálya alá tartozó szolgáltatásnyújtás esetén, amennyiben az adóalany által más tagállamban letelepedett vagy ott állandó lakóhellyel vagy szokásos tartózkodási hellyel rendelkező személyek részére valamely tagállamban lévő székhelyéről vagy állandó telephelyéről nyújtott szolgáltatások hēa nélküli összértéke az aktuális és az előző naptári évben nem haladja meg a 100 000 EUR-t vagy a nemzeti pénznemben kifejezett egyenértékű összeget, azt kell vélelmezni, hogy az igénybevevő a szolgáltatásnyújtó által a 24f. cikkben felsorolt bizonyítékok egyike alapján meghatározott helyen telepedett le, illetve állandó lakóhelye vagy szokásos tartózkodási helye ott található.

Amennyiben valamely naptári év során a második bekezdésben előírt értékhatárt elērik, a második bekezdés nem alkalmazandó az adott időponttól mindaddig, amíg a második bekezdésben előírt feltételek nem teljesülnek újra.”

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2018. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*